

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28452/2023
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ обе из ... као правних следбника пок. ВВ бив. из ..., које заступа пуномоћник Ненад Аврамов, адвокат из ..., против туженог Града Зрењанина, кога заступа Правобранилаштво Града Зрењанина, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1825/23 од 28.06.2023. године, у седници одржаној дана 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1825/23 од 28.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 72/22 од 06.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ВВ из ..., правном претходнику тужила додељен у закуп (на коришћење на неодређено време) друштвени стан од 74м² у Зрењанину ул. ... број .., стан број .. уписан у ЛН .. к.о. Зрењанин1 и да се обавезе тужени да са тужилама закључи уговор о закупу предметног стана на неодређено време, а у противном да се одреди да ће првостепена пресуда заменити овај уговор, као и захтев тужила да се обавезе тужени да им накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 118.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1825/23 од 28.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужила и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да

нема места примени члана 404. ЗПП јер је ревизија дозвољена као редовна на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. и 231. ЗПП на коју се указује у ревизији, с обзиром да је побијана одлука заснована на чињеничном стању које је утврђено у првостепеном поступку. Нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, јер је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та битна повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Осим тога, оваквим ревизијским наводима суштински се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања на којем су засноване нижестепене одлуке, што не представља дозвољени ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле су ћерке пок. ВВ из ... и његове ванбрачне супруге ГГ. Отац тужила је био запослен у АД „Шинвоз“ у Зрењанину. Правни претходник туженог Града Зрењанина, Општина Зрењанин је као давалац стана солидарности 29.04.2003. године, закључила са АД „Шинвоз“ Зрењанин као корисником стана солидарности уговор о уступању стана солидарности на коришћење и то трособног стана у Зрењанину ул. ... број .. површине 75,86м². Наведеним уговором уговорена је обавеза да АД „Шинвоз“ овај стан солидарности додели свом раднику у закуп на одређено време у року од 60 дана од дана закључења уговора, а ако АД „Шинвоз“ не испоштује наведени рок уговорена му је обавеза да о томе благовремено извести општину и предложи продужење рока за испуњење ове обавезе или предложи да откупи стан по стварној вредности. АД „Шинвоз“ Зрењанин ове уговорне обавезе није испоштовао, а у предметни стан се бесправно уселио сада пок. ВВ, па је правни претходник туженог раскинуо уговор дописом од 09.05.2007. године, којим је од АД „Шинвоз“ Зрењанин захтевао да му предметни стан врати у посед испражњен од лица и ствари. С обзиром да му АД „Шинвоз“ Зрењанин није предао стан у посед, Општина Зрењанин је против истог поднела Општинском суду у Зрењанину поднела тужбу ради предаје поседа 28.02.2008. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину П.бр. 3125/10 од 09.09.2010. године, обавезан је АД „Шинвоз“ Зрењанин да Граду Зрењанину (овде туженом) преда предметни стан у посед (ближе описан у изреци првостепене одлуке) и исти ослободи од лица и ствари. ВВ преминуо је ...2015. године. Правноснажним решењем оставинског суда у Зрењанину од 23.11.2015. године на његовој заоставштини покретним, заосталим и неисплаћеним инвалидским пензијама оглашене су за наследнике његове ћерке АА и ББ. Град Зрењанин поднео је тужбу 11.01.2022. године против тужила и њихове мајке ради исплате закупнине и иселења из предметног стана јер исти користе без правног основа, а тај поступак је у прекиду до окончања ове парнице. У листу непокретности .. КО Зрењанин¹ предметни стан се води као јавна својина у својини Града Зрењанина. ВВ био је корисник права на новчану социјалну помоћ и у предметном стану је живео са ванбрачним супругом и децом (тужилама). Након његове смрти оне су наставиле да живе у предметном стану иако немају одлуку о додели стана на коришћење њиховом оцу, нити поседују уговор о коришћењу стана, а не плаћају ни накнаду за коришћење овог стана.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужила налазећи да тужиле немају ваљан правни основ за коришћење и

закуп предметног стана на неодређено време. Отац тужила се у предметни стан уселио без коначне одлуке о додели стана, па како са оцем тужила није закључен уговор о закупу, он није ни постао купац стана на неодређено време, па следом тога ни тужиле не могу црпети то право из права свог правног претходника,

По налажењу Врховног суда, одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

У конкретном случају, АД „Шинвоз“ је раскидом уговора учињеном од стране Општине Зрењанин (09.05.2007. године) изгубио право корисника уступљеног стана солидарности, управо имајући у виду то што није испоштовао уговорне одредбе да овај стан солидарности додели свом раднику у закуп на одређено време у року од 60 дана од дана закључења уговора, нити је од општине захтевао продужење рока за испуњење ове обавезе, нити је пак предложио да откупи стан по стварној вредности. Дакле, код АД „Шинвоз“ није био спроведен поступак доделе стана, нити је таква одлука донета. Следом наведеног, како сада пок. ВВ (отац тужила) није уопште са АД „Шинвоз“ закључио уговор о закупу стана, те свакако није ни уговор о закупу на неодређено време, по основу кога би отац тужила постао купац стана на неодређено време, а у ком случају би, у смислу одредбе члана 34. став 1. Закона о становању, после његове смрти купац на стану постали чланови његовог породичног домаћинства који су наставили да користе тај стан под условима прописаним тим чланом, то тужиле неосновано претендују на остваривање тих права, као што су то нижестепени судови правилно закључили.

Супротно наводима ревизије којима се наводи да је отац тужила легално ступио у посед стана у ком оне као чланови породичног домаћинства живе 20 година, да тужени ништа није предузимао, тако да оне све време имају несметану државину овог стана, тужиле усељењем са својим оцем нису могле стећи право коришћења на спорном стану солидарности по основу ванредног одржаја као начина за стицање права својине, за који је потребна савесна државина непокретне ствари и протек рока од 20 година на који се ревизијом указује, зато што немају савесну државину у смислу члана 72. став 2. ЗОСПО јер су знале да стан који држе није њихов.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић